

ज

जकारः खरवर्षभेदः “ओष्ठजावुपू” इत्युक्तेः ओष्ठस्या-
नोच्चारणीयः स च उदात्तादुदात्तस्वरितभेदात् त्रिविधः
र्द्विष्यद्वाभ्यां मात्वाकात्वाभ्यामुच्चार्यत्वात् तस्य भुतत्वो-
क्तिरित्या त्रिभाष्यकारस्यैव भुतत्वात् व्यङ्ग्यकारभेदाच्च
भुतस्य पार्श्वस्थलपङ्क्तिविज्ञितसुस्त्राकारेणैव खेचनसमाचा-
रात् । त्रिविधोऽपि अतुनासिकाननुनासिकभेदात् द्विधा
तेन षड्विधः तस्योच्चारणे विचार आन्तरप्रयत्नः “स्वरा-
णामुच्चारणायैव विवृतं करणं स्रुतम्” शिष्योक्तेः विवृ-
तञ्च जिह्वापादेः स्पर्शाभावः । “अवोऽस्पृष्टायणस्त्रीषत्,
नेमस्पृष्टाः शलः स्रुताः” इति शिष्योक्तेः तस्य तन्त्रे
शुक्लाद्याकारतया ध्येयतोक्ता यथा “शुक्लकुन्दसमाकार
जकारः परकुण्डली” कामधेनुतन्त्रम् । तस्य वामकर्णे
शविन्दु कतया निर्वन्दुकतया वा मातृकान्यासे न्यासः ।
अतएव वामकर्णशब्देन तस्याभिधेयता “ईशानः सिन्दु-
वामश्रवणपरिगतो बीजमन्यन्महेति ।” कर्पूरस्तवे हृद्धारम-
न्मोक्षारः । ततः स्वरूपे कारप्रत्ययः । तत्प्रत्ययश्च । अक्षिप्तं
खरवर्षसमाप्तौ षण्यते ।

ज अव्य० वेज् क्तिप् । १ सम्बोधने, २ वाक्यारम्भे, ३ दयायां,
४ रक्षायाञ्च भेदि० उजः स्थाने इतो परे अतुनासिक
ज इति आदेशे तदर्धे तस्य प्रत्यङ्गात्वाद्दितौ न सन्निः ।
ज पु० अवतीति अव-क्तिप् जठ् । १ महादेवे २ चन्द्रे च ।
३ पालके लि० शब्दरत्ना०

जठ पु० वह-प्रापणे चानार्थत्वात् १ कर्त्तरि क्त । १ कृतविवाहे
पुं सि “परिवेत्तातुजोऽनूढे ज्येष्ठे दारपरिपहात्” अमरः
क्तवत् जठवत् तलैव पु० । कर्मणि क्त । कृतविवाहायां स्नि-
याम् स्त्री । “भार्योढं तमवज्ञाय तस्यै सौमित्रयेऽसकौ”
भट्टिः “कन्या पितृर्धनहरो यद्यनूढा मनेत्तदा” स्रुतिः
“जठानूढासमवायेऽनूढैव प्रथमं धनहारिनी” दायक० ।
जठमाख्यत्” इति वाक्ये औजठत् त सि० कौ० औजठत् त
इत्यन्ये । १ कृतवहने छते लि० । अस्य प्रशब्देन प्रा०
स० वृद्धिः । प्रौढः “प्रौढकन्यायादोषदर्शनात्” रघु० “अथव-
दुपहृष्टे नार्थक्येति” परिभाषया प्रौढशान्तिवत् न वृद्धिः

जठकङ्कट पु० जठो छतः कङ्कटः कवचोवेन । छतकवचे वर्णिते ।

जठि स्त्री वह-भावे क्तिन् संप्र० । १ वहने २ विवाहे च । प्र+

जठि प्रा० स० वृद्धिः । प्रौढः । जठिमाख्यत् औजठत् त
सि० कौ० औजठत् इत्यन्ये ।

जत लि० वेज्-क्त संप्र० दीर्घः । १ कृतवयने २ स्थिते । जयी-
तनुसन्ताने क्त । १ स्थिते “यस्मिन्नोतञ्च प्रोतञ्च” श्रुतिः ।
अव-क्त जठ् । ४ रक्षिते लि० ।

जति स्त्री अव-क्तिन् जठ् । १ रक्षणे । “देवस्य यन्मृत्यो तयी वि-
विधाः” ऋ० २, १४, ६, “यतमस्मान् सहस्रमृतयः” ४, २१, १०.
कर्त्तरि क्तिच् जठ् । २ रक्षितरि “उरुष्यन्तस्माध्वोदस्त्रा न
जतीः” ऋ० ४४, २, “जतीः जतयः रत्नलः” भा० जय-वेज्
वा क्तिन् । ३ सीवने (सेलाइ) ४ वयने (वोना) ५ चरणे
शब्दचि० । ६ लीलायाम् “नवाय कश्चिद्विषयेन धातुरवै-
ति जन्तुः कुमनीष जतीः” भा० १, ५, १८, “जतीर्लीलाः”
ओधरः वेज्-कर्मणि कर्त्तरि वा क्तिन् क्तिच् वा । पु
राणलक्षणमध्ये ७ कर्मवासनारूपे तल्लक्षणभेदे । “तस्मा-
दिदं भागवतं पुराणं दशलक्षणम्” इत्युक्ता “अल-
सर्गो विस्मर्गश्च स्यान्” पोषणमृतयः । सन्त्यन्तरेणानुकथा
निरोधोमुक्तिराश्रयः” इति दश लक्षणान्युद्दिश्य तेषां
लक्षणान्युक्तानि यथा “भूतमालेन्द्रियधियां जन्म
सर्गं उदाहृतः । ब्रह्मणो गुणवैषम्यात् विस्मर्गः
पौरुषः स्रुतः । स्थितिर्वैकुण्ठमिति श्रुतिः पोषणं तद-
तुपहः । सन्त्यन्तराणि सङ्गर्भजतयः कर्मवासनाः ।
अवतारावुचरितं हरेखास्तुवर्तिनाम् । पुंसां नी-
शकथाः प्रोक्ताः नानास्थानोपपत्तिः हिताः । निरोधोऽस्या-
नुशयनमात्मनः सह यत्किमिति । मुक्तिर्हित्वाऽन्यथा रूपं
स्वरूपेण व्यवस्थितिः । आभासश्च निरोधश्च यतोऽप्यध्य-
वसीयते । स आश्रयः परं ब्रह्म परमात्मेति शब्दज्ञे” भाग०
२, १०, २, ८ “कर्मणां वासनाः जयन्ते कर्मभिः संतन्यन्ते
इत्यनृत्य यदा दृष्टार्थात् संज्ञेष्वाधा वयते धर्तारिदं
रूपम् । जयन्ते कर्मभिर्वर्जन्ते संज्ञिष्यन्ते वा जतयः”
ओधरः

जधन् न० जधस्+घृ० सख नः । स्त्रीपयोः दुग्धाधोरस्थाने
(मेढ) “वत्सो न मातृरूपं सख्यधनि” ऋ० ८, ६८, १ ।
“यदा पीतासो अंशवो गावो न दुहन्तु जधभिः” ८, ८,
१८ । “प्र धेनवः सिञ्चते दृष्ट्य जधुः” ऋ० ४, २२, ६ ।
जधरू न० जधस्+घृ० सख रः । स्त्रीगव्यादेः जधसि (मेढ)
“जधर्नलग्ना जरन्ते” ऋ० ८, २, १२ ।

जधस् न० उन्द्-लोदने अचनुन् किञ्च दीर्घः । स्त्रीगव्यादेः दुग्धा
धारे स्थाने (मेढ) “गवामूधस्य वक्षणाद्यु” ऋ० १०, ४८, १० ।